

skyttede, de Folk, hvis Interesser have været vel varetagne, ere disse 2,000 Mennesker, som ere Samfundets Kæleboørn, disse 2,000, som hver have Formuer paa over 200,000 Kr., og hvor for nogles Vedkommende Formuen tælles i Millioner. Det er den Gruppe af Mennesker, som i Sandhed har Grund til at opsende Takkebønner til det høje Ting her ovenover og glæde sig ret oprigtigt over, at dette Ting hernede er blevet saa svagt, at det ikke i højere Grad, end det her har været Tilfældet, har kunnet præge den Lovgivning, som finder Sted. Den ærede Ordfører var paa et Punkt meget stolt, det retskyndige Medlems Fjernelse fra Skatteraadet var ikke hans eneste Glæde; han havde en Glæde endnu, det var, at Progressionen var forøget. Ja, det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har allerede peget paa, hvor lillebitte denne Progressionsforøgelse paa Formueskatten er, som der her er Tale om. Naar det hele indskrænker sig dertil, at man i Stedet for en Progression fra 0,60 til 1 faar en Progression fra 0,65 til 1,25, saa tror jeg virkelig, at enhver, der ser nogenlunde uhildet paa disse Forhold, vil indrømme, at dette er en saa lille Fjer i Hatten, at intet Menneske begriber, at de to ælskende Parter, der stredes nogle Timer forleden Dag, før de skulde finde hinanden, og hvis Vielsesattest i Dag skal underskrives — (Afbrydelse: Af hvem?) Af dette Ting her ved de Herrers Stemmer — ikke skulde have faaet deres Bryllup i Stand af Hensyn til den Smule Fjer, de her vare blevne uenige om; det vilde virkelig have været Synd for dem. Det er en saa ringe og ligegyldig Forskel, der findes paa dette Punkt, at jeg aldeles ikke forstaar, at man har lagt saa megen Vægt paa dette Spørgsmaal, uden for at have lidt at triumferer med og vifte med, naar man kommer ud i Landet.

Der er et andet Punkt, jeg her vil fremhæve, det er Forsvarsskatten. Med denne er det jo gaaet saadan, at den nu staar opstillet paa en smuk og passende Maade for sig selv her i Forslaget og skal staa der fremtidig i Loven. Og jeg har allerede sagt, at i en vis Forstand kan det være tilfredsstillende, fordi der er en bestemt Gruppe af Mennesker, som ellers vilde være blevne ubilligt haardt ramte, som nu ikke rammes paa en saadan Maade. Men desværre har man gjort dette, at i det Øjeblik man holdt op med at gaa særlig løs paa denne Gruppe af Mennesker, opgav man noget af det forstandige, der var i det oprindelige Forslag, nemlig

Rateskalaen. Det havde jo aldeles ikke været nødvendigt. Hvis man ikke i den Skala, man forelagde for Tinget, havde gjort et ganske kunstigt Spring i sine Satser ved Begyndelsen, havde man slet ikke faaet denne Uret frem, og man kunde meget vel med Rateskalaen have faaet forbundet en rimelig og forstandig Bevarelse af det Forhold, som indførtes i 1903, uden at den særlige Skat, som den Gang føjedes til, var bleven ført ned under 3,000 Kr. Det har man imidlertid ikke villet, man har villet have Forsvarsskatten, som man kalder den — eller Militærskatten, som den maaske med større Rimelighed burde hedde, men det lyder maaske ikke saa godt — helt for sig selv, og jeg tænker mig nærmest — det er jo Højre, som særlig har ønsket dette —, at Højre har ment, at denne skulde staa som et evigt Æresminde for disse Mennesker med over 3,000 Kr.; de skulle Dag ud og Dag ind føle Stolthed ved, at de betalte de Omkostninger, som Forsvarslovene af 1909 havde medført. Men dette er jo i den Grad i Strid med Sandheden, i Strid med de virkelige Forhold, at det er et stort Misbrug, naar man i Fremtiden, som det sker i denne Lov, opfører disse Satser med de indledende Ord, som staa her: „Til Dækning af de forøgede Forsvarsudgifter i Henhold til Love af 30. September 1909 bliver til de ovenfor nævnte Procenter i Skat af Indtægt at lægge“; og saa kommer dette Beløb. Saaledes som disse Ord staa, bibringe de Læserne den Tro, at man gennem disse Satser dækker de forøgede Udgifter ved Lovene af 1909. Dette er i en saa skærende Strid med Sandheden, som det overhovedet er muligt at være. Forholdet er det, at Udbyttet af disse forøgede Satser efter de Beregninger, vi have faaet, beløber sig til en forøget Indkomst- og Formueskat paa Personer paa omkring ved 3 Mill. Kr.; maaske er det gaaet en lille Smule op over de 3 Millioner, det kan jo ikke med Sikkerhed oplyses. Men den forøgede Forsvarsudgift, som flyder af Lovene af 1909, er i Øjeblikket mindst 5½ Million — den er 5½ à 6 Millioner —; den er rigelig 4 Millioner paa de ordinære Militærbudgetter, og dertil maa regnes Renten af Statslaanet til de 4,45 pCt., Renten af det Beløb, som er gaaet til ekstraordinære Militærudgifter, 33½ à 34 Mill. Kr., hvilket er et Beløb, som hører sammen med hele denne Lovgivning. Det er jo forlængst oplyst, og det er anerkendt af den højtærede Forsvarsminister, at det Beløb paa 2¼ Million, man regner med som